

referens plura ex beato Dionysio .c. citato. & praeter alios sanctos, quos legimus esse
 & censere. (Christostomus in homi. 69. ad populum in antiochia, agens de precibus quae pro
 defunctis in ecclesia funduntur inter alia ita inquit. Nō temere ab apostolis haec ~~sancta~~ sancita fue
 runt, ut in tremulis miseris defunctorum agatur commemoratio. sanct. n. illi inde multum edingere
 huerunt, stilitate multa. Cū. n. totus consistit populus expansis manibus, sacerdos talis pleni
 tudo, et tremidū opponatur sacrificiū, quomodo deū nō exorabimus pro his de praesentibus? haec
 tenus (Christostomus, ubi nota verbum exorabimus, ubi nō solum vim satis factoriam
 sed et impetratiua agnoscat in nostris omnibus pro defunctis. Deinde probatur eadem
 maior quā si in omnibus nostris pro defunctis nō esset vis impetratiua sed solum satis facto
 ria. frustra in ecclesia petebatur venia pro defunctis, quā in petendo a deo talem veniā nō plus
 uamā consequeremur defunctis quā dicendo quācūq; alia orōne aut laudem deo, quā quidem
 in eī satis factorio equalis valoris est quācūq; alia orō, imo et maioris sicut de laus deī, cui sa
 aequae aut plus honoratur deus. Et pro plus exaltetur deuotio & feruor charitatis; testan
 tur nō beato Dionysio. Damas. et (Christostomus loquitur citatis, et Aug. de verb. apost. sermonē
 32. apostoli ipsi instituerunt, ut ageretur commemoratio defunctorum in tremido sacrificio
 missae, et ut preces fierent quibus pro venia eis petebatur. Præterea receptū est in his doc
 tores quod missa de defunctis oblata pro defuncto plus illi prodest, quā quācūq; alia;
 hoc aut nō est, nisi quā in illa plures preces funduntur quibus a deo venia petitur
 propter preces quae in ea deo funduntur, quibus defuncto venia petitur, et propter vim
 impetratiua quā habent petitiones nostrae; hoc. n. secluso maior vis nō est in alijs
 sanctis, eo quod sacrificiū ex parte sacrificij sit equalitas, et si longioris sint pre
 ces de laude in alijs sacrificijs, et quae plus excitent deuotionē, et diuinitus
 tendant ad in honore deī & uenerationē sanctorum: et patet de missa uinitatis, beate
 uirginis, angelorum &c.

Minus igitur, quod si orō beatorum habeat vim impetratiua certa est in fide & admittitur
 recepti uim. ab omnibus, et ab ijs contra quos disputabimus, stultū aut esset
 dicere orōnes beatorum nō habere maiore vim impetratiua quā nostras. quod aut
 pro defunctis possint impetrare ~~seu~~ veniā suis omnibus quā admodū & nos impetra
 mus et ~~quod nō habet vim impetratiua~~ veniā eādem in hac uim, nihil est
 quod impediat. Cū. n. sanctus aliquis in celo nō petet a deo, ut de satis fac
 tionibus quae ipsi sup fuerunt expensis operibus, et manent in thesauro ecclesie
 applicet alicui defuncto aliquid quo liberetur a penis purgatorij aut mitius
 cuius eo agatur. Cū item nō petet ut de satis factione ~~eorum~~ Christi &
 thesauro ecclesie tantū vel tantū illi applicetur, quo liberetur, haec
 n. nō ne nostra orōnes sunt impetratiua veniā defunctis, quā ad petiti
 uē nostrā meritis christi si deus illis tantū vel tantū veniā edonat.

Deinde hanc ^{quod} communē sententiam ^{sancti} sanctorum & sidestienis; quod sane
 tus satis patet ex dictis, tractata de. Arcopagita ^{lococitato} agens de precibus quae a sanctis
 pro defunctis funduntur aut ~~sanctos~~ satis inquit illos multo magis pro illis orare post
 hanc uitā, et ita ut apertius illi intelligere. de Damas. sermō citato. Præterea
 Aug. in lib. de cura pro multis gerenda .c. 4. apertissime affirmat sanctos in patria
 orare pro defunctis. ^{et} et ^{secularibus} secularibus inter alios eandem sententiam idē affirmat
 D. T. in. 4. d. 45. q. 2. art. 3. 1. 3. et D. bon. ventur. ibide. q. 3. circa 2. prin
 cipale. Argenti. ibide. q. 1. circa 3. partem art. 3. Gabriel sup. cano. missae
 lectio. 57. in principio. Abul. sup. c. 6. mat. q. 83. ad. 4. m. Viguerius in missae
 .c. 16. s. 4. uel. 33. et ad laudem ut audere deoni. Caru. in. 4. d. 45. q. 4.

ide colligis
 ex. c. nō ga
 minus 13
 2. quod est.

